

Даниелын Ном — Нэг Зуун Наймдугаар Дугаар

Зөгнөлийн бэлгэдлийг нээн илчлэх нь: Илчлэлт дэх долоон бүрээний иж бүрэн шинжилгээ

Jeff Pippenger

2024-02-29

Илчлэлт ном дахь долоон чуулган, долоон лац, долоон бүрээний талаар Уильям Миллерт агуу гэрэл өгөгдсөн байв. Тэрээр эдгээр эш үзүүлэгийн бэлгэдлүүдийг харь шашинт ёсноос эхлэн папын ёс дагасан, сүйтгэгч хоёр хүчний хүрээнд байрлуулсан. Тэр эдгээр бэлгэдлийн эш үзүүлэгийн шинж бүрийг бүрнээр нь хараагүй боловч, харсан нь элч нарын үеэс эхлэн дэлхийн төгсгөл хүртэлх Бурханы чуулганы дотоод түүх ба гадаад түүхийн суурь ойлголтыг тогтоосон юм. Дотоод түүхийг чуулгануудаар төлөөлүүлсэн бөгөөд чуулгануудын гадаад түүхийг лацуудаар төлөөлүүлсэн. Тэрээр бүрээнүүд нь Ромын дээрх Бурханы шүүлтийн бэлгэдэл бөгөөд энэ нь дэлхийн төгсгөл дэх Ромын дээрх Бурханы шүүлтийг хэв шинжээр урьдчилан дүрсэлсэн гэдгийг харсан, гэвч дэлхийн төгсгөл дэх Ром нь гурвалсан холбооноос бүрдсэн байсныг тэр хараагүй юм.

Урия Смитийн бичсэн *Daniel and Revelation* хэмээх номд зарим ташаа үзэл санаа агуулагддаг боловч, Уайт эгч үүнийг “Бурханы туслагч гар” хэмээн тодорхойлсон. Тэрээр үүнийг *The Great Controversy*, *Patriarchs and Prophets*, болон *The Desire of Ages* номуудын хамт түгээн дэлгэрүүлэх ёстой гэж онцлон заасан. Түүний энэхүү хүчтэй дэмжлэг нь уг ном түүний номуудтай адилхан онгодоор бичигдсэн түвшинд байна гэсэн үг бус, харин энэ ном “агуу их сургаал заавар”-ыг агуулж байсан бөгөөд “олон нандин сүнсийг үнэний мэдлэгт хүргэхэд” нөлөөлсөн байсныг илтгэж байв.

Энэ ном нь 1844 оны 10 дугаар сарын 22-ноос өмнө үзэгдэж байгаагүй эш үзүүлэгийн ойлголтуудтай хамт Миллерчүүдийн эш үзүүлэгийн логикийг ашигладаг. Бид гурван Гай гамшгийн гурав дахин хэрэгжилтийг тайлбарлан өгүүлэхдээ уг номын эшлэлүүдэд хандана.

Миллер “долоон бүрээ нь газар дэлхий, өөрөөр хэлбэл Ромын хаант улсын дээр илгээгдсэн онцгой бөгөөд хүнд долоон шүүлтийн түүх мөн” хэмээн өгүүлсэн. Эхний дөрвөн бүрээ нь харь Ромын дээр буусан шүүлтүүдийг төлөөлдөг бөгөөд тав дахь, зургаа дахь бүрээ нь папын Ромын дээр буусан Бурханы шүүлтүүд байсан; харин долоо дахь бүрээ нь Орчин үеийн Ромын дээрх Бурханы шүүлтийг төлөөлдөг гэдгийг Миллер таньж мэдэхгүй байсан юм. Илчлэлт дэх долоон лац болон долоон бүрээний тухай өгүүлэхдээ Урия Смит ийнхүү бичжээ:

“Номыг авмагцаа Хурга лацнуудыг нэн даруй нээж эхэлдэг; мөн элчийн анхаарал лац тус бүрийн дор өрнөн буй үзэгдлүүдэд хандуулагдана. Долоо гэсэн тоо нь Судруудад бүрэн бүтэн байдал болон төгс төгөлдрийг илэрхийлдэг хэмээн өмнө нь аль хэдийн тэмдэглэгдсэн билээ. Иймээс долоон лац нь үйл явдлын тодорхой нэгэн ангиллын бүхэл

бүтнийг хамарч, магадгүй Константины үе хүртэл хүрдэг, харин долоон бүрээ нь тэр үеэс цааш үргэлжлэх өөр нэгэн цуврал гэж үзэх нь зөв байж үл чадна. Бүрээнүүд нь лацнуудын үйл явдалтай нэгэн цаг үед өрнөдөг, гэвч шинж чанарын хувьд бүхэлдээ өөр цуврал үйл явдлыг заадаг. Бүрээ нь дайны бэлгэдэл мөн; тиймээс бүрээнүүд нь сайн мэдээний эрин үед үндэстнүүдийн дунд тохиох улс төрийн их донсолгоонуудыг илэрхийлдэг. Лацнууд нь шашны шинжтэй үйл явдлуудыг заадаг бөгөөд Христийн эрин үеийн эхлэлээс Христийн ирэлт хүртэлх чуулганы түүхийг агуулдаг.” Uriah Smith, Daniel and Revelation, 431.

Бүрээ нь дайн болон улс төрийн үймээний бэлгэдэл юм. Смит Илчлэлт номын наймдугаар бүлгийн хоёрдугаар эшлэлийн талаар ийнхүү өгүүлжээ:

“2-Р ИШЛЭЛ. Бурханы өмнө зогсож байсан долоон тэнгэрэлчийг би харлаа; тэдэнд долоон бүрээ өгөгдөв.”

“Энэ эшлэл нь шинэ бөгөөд тусгай нэгэн үйл явдлын цувралыг танилцуулж байна. Тамгануудад бид сайн мэдээний эрин үе хэмээн нэрлэгддэг хугацааны турш дахь сүмийн түүхийг харсан. Одоо танилцуулагдаж буй долоон бүрээнд, мөн тэрхүү адил хугацаанд тохиох ёстой байсан улс төрийн болон дайны шинжтэй гол үйл явдлуудыг бид харж байна.” Уриа Смит, Даниел ба Илчлэл, 476.

Илчлэлт номын наймдугаар бүлгийн эхний зургаан ишлэлд долоо дахь лац нээгддэг бөгөөд долоо дахь лац нээгдэхийн дэвсгэрт долоон бүрээтэй долоон тэнгэрэлч бүрээ үлээхэд бэлтгэгддэг.

Тэр долоо дахь лацыг нээхэд тэнгэрт хагас цагийн хэр хэмжээний нам гүм байв. Тэгээд би Бурханы өмнө зогсож байдаг долоон тэнгэрэлчийг харсан; мөн тэдэнд долоон бүрээ өгөгдөв. Өөр нэгэн тэнгэрэлч ирж, алтан утлагын савтайгаар тахилын ширээний дэргэд зогсов; бүх ариун хүмүүсийн залбирлуудтай хамт түүнийг сэнтийн өмнөх алтан тахилын ширээн дээр өргөхийн тулд түүнд их утлага өгөгдөв. Ариун хүмүүсийн залбирлуудтай хамт байсан утлагын утаа тэнгэрэлчийн гараас Бурханы өмнө дээш гарчээ. Тэгээд тэнгэрэлч утлагын савыг авч, түүнийг тахилын ширээний галаар дүүргээд, газар уруу хаяхад дуу чимээнүүд, аянгын нүргэлээнүүд, цахилгаанууд, мөн газар хөдлөлт болов. Долоон бүрээтэй байсан долоон тэнгэрэлч үлээхээр өөрсдийгөө бэлтгэв. Илчлэлт 8:1–6.

Бид өмнөх өгүүлүүдэд нэгэн эш үзүүлэгийн онцгой гаж үзэгдлийг таньж тодорхойлж ирсэн боловч түүний тусгай эш үзүүлэгийн үзэгдлийг одоогоор хараахан шууд авч үзээгүй байна. Тэрхүү гаж үзэгдэл нь эш үзүүлэгийн түүхэн дэх замын тэмдгүүдийн дарааллыг төлөөлдөг бэлгэдлүүд өөрсдийн төлөөлж буй түүхийн төгсгөлд бүгдээрээ нэг дор цугларч илэрдэг явдал юм. Езекиел номын наймдугаар бүлгийн дөрвөн жигшүүрт зүйлээр төлөөлөгдсөн Лаодикееан Адвентизмийн дөрвөн үе тодорхой замын тэмдгүүдийг тэмдэглэснийг бид харуулсан; гэвч тэдгээрийн тус бүр нь сорилт байдлаар зуун дөчин дөрвөн мянгын лацлагдах түүхэнд давтагддаг. Энэ гаж үзэгдэл долоон бүрээнд ч мөн ажиглагддаг. Учир нь тэд харь Ром, папын Ром, орчин үеийн Ром дээр буух тодорхой шүүлтүүдийг төлөөлдөг боловч орчин үеийн Ром дээрх гүйцэтгэх шүүлт удахгүй ирэх Ням гаргийн хуулиар эхлэх үед тэд бүгд дахин нэгэн зэрэг нийлэн гарч ирдэг.

Долоон бүрээ нь өнгөрсөн үед биелсэн тодорхой он саруудтай боловч, мөн Эгч Уайт Илчлэл номын наймдугаар бүлэгт гардаг долоон бүрээтэй долоон тэнгэрэлчийг удахгүй ирэх Ням гаргийн хуулийн түүхэн үйл явцад ч байрлуулдаг.

“Тэр тав дахь лацыг нээхэд, би тахилын ширээний дор Бурханы үгийн төлөө, мөн өөрсдийн барьж байсан гэрчлэлийн төлөө алагдсан хүмүүсийн сүнснүүдийг үзэв. Тэд чанга дуугаар хашхирч: Ариун бөгөөд үнэн Эзэн минь, Та газар дээр оршин суугчдад бидний цусны төлөө хэзээ хүртэл шүүлт хийж, өшөөг маань авахгүй вэ? гэж хэлэв. Тэдний нэг бүрд цагаан нөмрөг өгөгдөв [Тэд цэвэр бөгөөд ариун хэмээн тунхаглагдсан]; мөн тэдэнд, өөрсөд шиг нь алагдах учиртай хамтран зүтгэгчид нь болон ах дүүс нь гүйцтэл, бас жаахан хугацаанд амрах ёстой хэмээн айлдагдав’ [Илчлэлт 6:9–11]. Энд Иоханд бодит байдал дээр тухайн үед болж байсан зүйлс бус, харин ирээдүйн тодорхой нэгэн цаг үед болох зүйлсийн дүр зураг үзүүлэгдсэн юм.

“Илчлэлт 8:1–4-өөс иш татав.” Manuscript Releases, 20-р боть, 197.

Өмнөх эшлэлд Уайт эгч тав дахь лацын харилцан яриа болон түүний биеллийг наймдугаар бүлэгт өгүүлэгдсэн долоон тэнгэрэлч үлээх гэж буй үе дээр хэрэглэсэн боловч, мөн тэрхүү адил дүрслэлийг Илчлэл номын арван наймдугаар бүлгийн хоёр дуу хоолойн түүхэн үйл явдалд ч байрлуулсан байна.

“Тав дахь лац нээгдэхэд, эш үзүүлэгч Иохан үзэгдэлдээ Бурханы Үг болон Есүс Христийн гэрчлэлийн төлөө алагдсан олныг тахилын ширээний доор харжээ. Үүний дараа Илчлэлт номын арван наймдугаар бүлэгт дүрслэгдсэн үйл явдлууд болсон бөгөөд үнэнч, жинхэнэ хүмүүс Вавилоноос дуудагдан гарч ирдэг. [Илчлэлт 18:1–5, эш татав.]” Manuscript Releases, 20-р боть, 14.

Долоон бүрээ нь харийн, папын болон Орчин үеийн Ромын түүх дэх Бурханы шүүлтийг төлөөлдөг бөгөөд мөн 2001 оны 9 дүгээр сарын 11-ний түүхэнд, удахгүй ирэх Ням гаргийн хуулийн хоёр дахь дуу хоолойд ч дүрслэгддэг. Илчлэлт номын наймдугаар бүлгийн эхний зургаан эшлэлийг авч үзсэний дараа Урия Смит эхний дөрвөн бүрээний түүхэн биеллүүдийг тайлбарлан өгүүлж эхэлдэг.

“Долоон бүрээний сэдэв энд дахин үргэлжилж, энэ бүлгийн үлдсэн хэсэг болон 9-р бүлгийг бүхэлд нь хамарна. Долоон тэнгэрэлч бүрээ үлээхээр өөрсдийгөө бэлтгэнэ. Тэдний бүрээ үлээх үйл явдал нь Даниел 2 ба 7-ын эш үзүүлэлт нэмэлт болгон орж ирдэг бөгөөд хуучин Ромын эзэнт гүрэн арван хуваагдалдаа бутран задрахаас эхэлж, тэдгээрийн тухай дүрслэлийг эхний дөрвөн бүрээнд бид олж хардаг.” Uriah Smith, Daniel and Revelation, 477.

Смит эхний дөрвөн бүрээ нь Бурханы харь үндэстэн Ромд буулгасан шүүлтүүд байсан гэдгийг тогтоодог. Тэрээр долдугаар эшлэлийг иш татан, эхний бүрээний эш үзүүлэлтийн шинжүүдийг тодорхойлж, дараа нь түүний түүхэн биеллийг тогтоодог.

Баруун Ромын уруудан доройтох явцад түүн дээр буусан анхны хүнд бөгөөд гамшигт шүүлт нь хожмын довтолгоонуудын замыг нээсэн Аларикийн удирдсан готчуудтай хийсэн дайн байв. Ромын эзэн хаан Теодосий 395 оны 1 дүгээр сард нас барсан бөгөөд

өвөл дуусахаас өмнө Аларикийн удирдсан готчууд эзэнт гүрний эсрэг зэвсэглэн боссон байлаа.

“Аларикийн дорх анхны довтолгоо Фраки, Македон, Аттика, Пелопоннесийг сүйтгэсэн боловч Ром хотод хүрээгүй. Харин түүний хоёр дахь довтолгооны үед Готын тэргүүн Альп ба Апеннины нурууг давж, удалгүй варварчуудын хилэнгийн олз болсон ‘мөнхийн хот’-ын хэрмийн өмнө хүрч ирэв.

“Эхний бүрэн дуугаралт нь дөрөвдүгээр зууны төгсгөл орчим үеэс эхлэлтэй бөгөөд Готуудын дор Ромын эзэнт гүрэнд хийсэн эдгээр сүйтгэгч довтолгоонуудыг заадаг.”
Uriah Smith, Daniel and Revelation, 478.

Смит Аларикийг эхний бүрээгээр дүрслэгдсэн харь Ром дээр буусан Бурханы шүүлтийн бэлгэ тэмдэг хэмээн тодорхойлдог. Бүрэнүүд тус бүрдээ тухайн бүрээг төлөөлөх нэгэн түүхэн хүний дүртэй байдаг бөгөөд Аларик дөрөвдүгээр зууны төгсгөлөөс эхлэн эхний бүрээ ирснийг төлөөлдөг. Миллер энэ бүрээ Ням гаргийг албадан сахиулахын улмаас Ром дээр авчирсан гэдгийг олж харж чадахгүй байсан, учир нь Миллер өөрөө Ням гариг сахигч байсан. Смит ч мөн энэ баримтыг алдсан боловч, Ням гаргийг анх албадан сахиулсан хууль 321 онд Константины тогтоосон хууль байсан гэдгийг Смит хүлээн зөвшөөрсөн. Ням гаргийг албадан сахиулахтай холбоотой эш үзүүлэлийн ерөнхий зарчим үргэлж адил байдаг, учир нь Бурхан хэзээ ч өөрчлөгддөггүй, бөгөөд тэрхүү зарчим нь “үндэсний урвалт нь үндэсний сүйрлээр дагалддаг” гэдэг явдал юм. Аларик нь Константин Ням гаргийн анхны хуулийг баталсан яг тэр цаг үед эхэлсэн үндэсний сүйрлийн эхлэлийг төлөөлдөг.

Смит хоёр дахь бүрээг тодорхойлдог наймдугаар эшлэлийг иш татсаар, дараа нь тайлбараа үргэлжлүүлэв:

“Константины дараах Ромын эзэнт гүрэн гурван хэсэгт хуваагдсан; иймээс ‘хүмүүсийн гуравны нэг’ гэх мэт давтагдан гардаг хэллэг нь ташуурын дор байсан эзэнт гүрний гуравны нэг хэсгийг заасан хэрэг юм. Ромын хаант улсын энэхүү хуваагдал нь Константин нас барахад түүний гурван хүү болох Констанци, Константин II, Констанс нарын дунд хийгдсэн юм. Констанци Дорнодыг эзэмшиж, эзэнт гүрний нийслэл Константинополь хотод өргөөнөө тогтоов. Хоёрдугаар Константин Британи, Галл, Испанийг захирч байв. Констанс Иллирик, Африк, Италийг захирч байв. (Sabine’s Ecclesiastical History, p. 155-ыг үз.) Энэхүү нийтэд мэдэгдсэн түүхэн баримтын тухайд Альберт Барнсын Rev.12:4-ийн тайлбарт эш татагдсан Эллиотт ийнхүү өгүүлжээ: ‘Ромын эзэнт гүрэн Зүүн ба Баруун хэмээх хоёр хэсэгт байнгын байдлаар хуваагдахаас өмнө, дор хаяж хоёр удаа эзэнт гүрэн гурван хэсэгт хуваагдаж байсан. Эхнийх нь МЭ 311 онд болж, Константин, Лицини, Максимиин нарын хооронд хуваагдсан; нөгөө нь МЭ 337 онд, Константин нас барахад, Констанс ба Констанци нарын хооронд болсон юм.’”
Uriah Smith, Daniel and Revelation, 480.

Смитийн эш татсан түүхчдийн дурдсанчлан Ром гурав хуваагдсан, мөн хоёр хэсэгт хуваагдсан гэсэн түүхэн үзэгдэл нь Орчин үеийн Ромын гурвалсан холбоог тодорхойлох Ромын бүрэлдэхүүн хэсгүүд бөгөөд энэ нь сүм ба төрийн нэгдлийг төлөөлсөн, хоёр хуваагдсан нэгэн бүтцийг бүрдүүлдэг. Смит цааш үргэлжлүүлэхдээ тэрээр хоёр дахь

бүрээтэй холбогдох түүхэн дүрийг тодорхойлдог.

“Хоёр дахь бүрээ дуугарсныг дүрслэн харуулсан түүх нь илтэд аймшигт Генсерикийн Африк, түүнээс хойш Италийг довтлон эзэлсэн явдалтай холбогдоно. Түүний байлдан дагуулал нь ихэнхдээ ДАЛАЙН; мөн түүний ялалтууд нь “галд дүрэлзсэн агуу уул далайд хаягдсан мэт” байв. Тэнгисийн цэргийн мөргөлдөөн, мөн далайн эргийн дагуух дайны нийт сүйрлийг үүнээс илүү, эсвэл үүнтэй эн тэнцүү сайн ямар дүрслэл илэрхийлж чадах билээ? Энэ бүрээг тайлбарлахдаа бид худалдааны ертөнцөд онцгой хамааралтай зарим үйл явдлыг эрэх ёстой. Ашиглагдсан бэлгэдэл нь угаасаа биднийг донсолгоо, үймээн самууныг хүлээн харахад хүргэдэг. Ширүүн далайн дайн л эш үзүүллийг биелүүлж чадна. Хэрэв эхний дөрвөн бүрээ дуугарсан нь Ромын эзэнт гүрний мөхөлд хувь нэмэр оруулсан онцгой дөрвөн үйл явдалд хамаарч, эхний бүрээ нь Аларикийн удирдсан готуудын сүйтгэлд зааж байгаа бол, энэ тохиолдолд бид Ромын хүч чадлыг доргиож, түүний уналтад нөлөөлсөн дараагийн залгамж довтолгооны үйл явдлыг зүй ёсоор эрнэ. Дараагийн их довтолгоо нь вандалуудын тэргүүнд зогссон “аймшигт Генсерик”-ийн довтолгоо байв. Түүний үйл ажиллагааны үе МЭ 428–468 онуудад тохиосон. Энэхүү агуу вандалын тэргүүний төв байр Африкт байв...”

“Ромын мөхөлд энэ зоримог далайн дээрэмчин ямар чухал үүрэг гүйцэтгэсэн тухайд ноён Гиббон дараах утга төгөлдөр үгийг хэрэглэсэн байдаг: ‘Ромын эзэнт гүрнийг сүйрүүлэхэд Аларик, Аттила нарын нэрстэй эн зэрэгцэх байр суурийг хүртэхүйц нэр бол Генсерик мөн.’” Урайя Смит, *Daniel and Revelation*, 481, 484.

Эхний гурван бүрээний түүхэн бэлгэдлүүдийг тэмдэглэсэн түүхч Гиббоныг иш татахдаа Смит Генсерикийг хоёр дахь бүрээ мөн болохыг тодорхойлж, улмаар Генсерик “Аларик, Аттила нартай эн зэрэгцэх байр суурийг хүртэх учиртай” хэмээн хэлсэн. Аларик бол эхний бүрээ, Генсерик хоёр дахь бүрээ, харин 10-р эшлэлд өгүүлэгддэг Хүннү Аттила гурав дахь бүрээ байв. Смит Генсерикээр төлөөлөгдсөн хоёр дахь бүрээ нь “428–468” оны түүхийг төлөөлдөг болохыг онцлон тэмдэглэсэн. Дараа нь Смит гурав дахь бүрээг тодорхойлдог 10-р эшлэлийг эш татан, өгүүллээ үргэлжлүүлэв:

“Энэ эшлэлийн тайлбар ба хэрэглээнд бид Ромын эзэнт гүрнийг мөхөөлгөн доройтуулсан гурав дахь чухал үйл явдалд хүрч ирдэг. Мөн энэ гурав дахь бүрээний түүхэн биеллийг тогтоон олоход бид Др. Альберт Барнсын Тэмдэглэлээс хэдэн эшлэлийг авах өртэй байх болно. Энэ Судрыг тайлбарлахдаа, энэ тайлбарлагчийн хэлснээр, ‘Дөлтөн солиртой зүйрлэж болох ямар нэгэн тэргүүн буюу дайчин байх ёстой; түүний замнал онцгой гялалзсан байх ёстой; тэр шатаж буй од мэт гэнэт гарч ирээд, дараа нь гэрэл нь усанд унтарсан од мэт алга болох ёстой.’ — Илчлэл 8 дахь Тэмдэглэл”

“Энд энэ бүрээ нь Аттилагийн Ромын эрх мэдлийн эсрэг үйлдсэн, сүйрэл дагуулсан дайнууд болон догшин довтолгоонуудыг зааж буй хэмээн урьдчилан үзэж байна; тэрээр эдгээрийг өөрийн Хүннү сүрэг цэргийн тэргүүнд явуулсан билээ...”

“‘Мөн тэр Одын нэрийг Гашуун шарилж [гашуун үр дагаврыг илтгэнэ] гэж нэрлэдэг.’ Эдгээр үгс нь—манай орчуулгын цэг, таслал хүртэл илтгэж байгаачлан—өмнөх эшлэлтэй илүү нягт холбоотой бөгөөд, бидний бодлыг түр зуур Аттилагийн зан чанар,

түүний үйлдсэн буюу түүний гар хөл болсон гай зовлон, мөн түүний нэрээр төрүүлэгдсэн айдас руу буцаан аваачдаг.

“«Бүрэн үндсээр нь устгалт ба арчин үгүй болголт» гэдэг нь түүний учруулсан гай гамшгийг хамгийн оновчтой илэрхийлэх нэр томьёо мөн.” Тэр өөрийгөө “Бурханы ташуур” хэмээн нэрлэж байв.” Урайа Смит, Daniel and Revelation, 484, 487.

Аттила хунн хүнээр төлөөлүүлсэн гурав дахь бүрээний түүх нь МЭ 441 он буюу түүний МЭ 453 онд нас барах хүртэлх хугацаа байв. Дараа нь Смит арван хоёрдугаар эшлэлийг иш татан, тэнд дөрөв дэх бүрээг танилцуулж, Барбар хаан Одоакрыг дүрсэлдэг бөгөөд тэнд Баруун Ромын гурвалсан бэлгэдэл нь нар, сар, ододоор илэрхийлэгдсэн байдаг. Тэрээр эдгээр гурван бэлгэдлийг “нар, сар, оддын бэлгэдэл гэж тодорхойлдог. Учир нь тэд энд эргэлзээгүйгээр бэлгэдэл болгон хэрэглэгдсэн бөгөөд Ромын засаглалын агуу гэрэлтүүлэгчдийг, өөрөөр хэлбэл түүний эзэн хаад, сенаторууд, консулуудыг илтгэнэ. Бишоп Ньютон тэмдэглэхдээ, Баруун Ромын сүүлчийн эзэн хаан нь Ромул байсан бөгөөд түүнийг ёжлон Августулус, өөрөөр хэлбэл “жижгэрүүлсэн Август” хэмээн нэрлэдэг байв. Баруун Ром МЭ 476 онд унав. Гэсэн хэдий ч, Ромын нар унтарсан боловч түүний дагалдах гэрэлтүүлэгчид, сенат ба консулууд үргэлжилсээр байх хугацаанд бүдэгхэн гэрэлтсээр байв. Харин эцэст нь, олон иргэний ухралт, улс төрийн хувь заяаны өөрчлөлтийн дараа, МЭ 566 онд эртний засаглалын бүх хэлбэр түлхэн унагаагдаж, Ром өөрөө дэлхийн хатан хаан байснаасаа Равеннагийн экзархад алба төлөгч ядуу гүнт улс болон буурсан юм.” Урия Смит, Daniel and Revelation, 487.

Энд бид Ромын гуравласан хуваагдлын өөр нэгэн гэрчлэлийг олж харж байна; энэ нь орчин үеийн Ромын гуравласан нэгдлийг урьдчилан дүрсэлдэг. Зүүн Ром болон эзэн хаан Константины хувьд энэхүү гуравласан хуваагдал нь түүний гурван хүүгээр төлөөлөгдөн илэрхийлэгдсэн бол, Баруун Ромын хувьд энэ нь тэдний засаглалын гурвалсан хэлбэрээр илэрхийлэгджээ. Дараа нь Смит нар, сар, одод нь Баруун Ром хэрхэн унасан тодорхой дарааллыг төлөөлдөг хэмээн тодорхойлдог. Тэрээр өөрийн өгүүлэмжийг сүүлчийн гурван бүрээг дараах байдлаар танилцуулан төгсгөдөг.

“Эдгээр зэрлэг аймгуудын анхны довтолгооноос болж эзэнт гүрэнд учирсан гай гамшгууд хэдийгээр аймшигтай байсан боловч, дараа нь дагалдан ирэх гамшгуудтай харьцуулахад харьцангуй хөнгөн байв. Тэдгээр нь Ромын ертөнц дээр удахгүй асгарах үерэн ширүүн аадарын өмнөх шиврээ борооны эхний дуслууд мэт төдий байсан юм. Үлдсэн гурван бүрээ нь дараах эшлэлүүдэд үзүүлэгдсэнчлэн, зовлонгийн үүлээр бүрхэгдсэн байна.

“13-Р ИШЛЭЛ. Тэгээд би харж байтал, тэнгэрийн мандлын дундуур нисэж яваа нэгэн тэнгэрэлчийг үзэв; тэрээр чанга дуугаар ийн хэлж байлаа: Үлдэн бүрээ үлээх гэж буй гурван тэнгэрэлчийн бүрээнүүдийн бусад дуу хоолойн улмаас, газар дэлхийн оршин суугчдад гай, гай, гай!”

“Энэ тэнгэрэлч нь долоон бүрээний тэнгэрэлч нарын цувралын нэг нь бус, харин үлдсэн гурван бүрээ нь тэдгээрийн дуугаралтын дор тохиолдох илүү аймшигт үйл явдлуудын

улмаас гай гамшгийн бүрэнүүд мөн болохыг зүгээр л тунхаглаж буй нэгэн юм. Иймээс дараагийн буюу тав дахь бүрээ нь эхний гай гамшиг; зургаа дахь бүрээ нь хоёр дахь гай гамшиг; харин долоон бүрээний энэ цувралын хамгийн сүүлчийнх болох долоо дахь нь гурав дахь гай гамшиг мөн.” Uriah Smith, Daniel and Revelation, 493.

Бид дараагийн өгүүлэлд бүрээний гурван гайг үргэлжлүүлэн авч үзнэ.

“Эзэнт гүрний Ромын сүйрлийн үеийн гай гамшгууд нь Ром эзэн хаангүй, консулгүй, сенатгүй болох хүртэл, тэдгээрийн эцсийнх нь хүртэл өгүүлэгдсэн билээ. ‘Равеннагийн Экзархуудын захиргаан дор Ром хоёрдугаар зэрэгт хүртэл доройтсон.’ Нарны гуравны нэг, сарын гуравны нэг, оддын гуравны нэг цохигдов. Цезарь нарын угсаа барууны эзэн хаадтай хамт тасран мөхөөгүй. Ром унахынхаа өмнө эзэнт гүрний эрх мэдлийн зөвхөн нэгэн хэсгийг эзэмшиж байв. Константинополь түүнтэй хамт ертөнцийн эзэнт гүрнийг хуваан захирч байлаа. Готчууд ч, Вандалууд ч тэрхүү одоо хүртэл эзэнт хот хэвээр байсан хотод ноёрхоогүй; учир нь Константин анх эзэнт гүрний нийслэлийг шилжүүлсний дараа, түүний эзэн хаан Ромын эзэн хааныг олонтаа өөрийн томилсон этгээд, орлон захирагчаа болгон тогтоодог байсан юм. Константинополийн хувь тавилан харин өөр цаг үеүүдэд үлдээгдэж, өөр бүрэнүүдээр тунхаглагдсан билээ. Нар, сар, оддын хувьд гэвэл, одоогоор зөвхөн гуравны нэг нь л цохигдсон байв.”

“Дөрөвдүгээр Бүрээний төгсгөлийн үгс нь Баруун эзэнт гүрэн ирээдүйд сэргээгдэхийг илтгэнэ: ‘Өдрийн гуравны нэг нь гэрэлтсэнгүй, мөн шөнө ч адил.’ Иргэний эрх мэдлийн хувьд Ром нь Равеннад захирагдах болж, Итали нь Дорнодын эзэнт гүрний эзлэгдсэн муж болсон юм. Гэвч бусад эш үзүүлэлгүүдэд илүү зохистойгоор хамаарах зүйл нь дүрс шүтлэгийг хамгаалах явдал анх пап болон эзэн хааны сүнслэг ба иргэний эрх мэдлүүдийг ширүүн мөргөлдөөнд оруулсан явдал бөгөөд, бүх чуулгануудын дээрх бүх эрх мэдлийг папад олгосноор Юстиниан хожим хаад ноёдыг байгуулан томилох эрх мэдлийг өөртөө авсан папын ноёрхлыг дэвшүүлэн бэхжүүлэхэд туслах гараа сунгасан юм. Манай Эзэний 800 онд пап Карл Ихэд Ромчуудын Эзэн хаан гэсэн цолыг олгов.”—Keith. Тэрхүү цол хожим Францын хаанаас Германы хаанд дахин шилжсэн. Мөн Эзэн хаан Францис Хоёрдугаарын үед бүр энэ зохиомол нэр төдий зүйл ч эцэстээ, бүрмөсөн орхигдсон бөгөөд 1806 оны 8-р сарын 6-нд тийнхүү татгалзсан юм.” А. Т. Jones, The Great Nations of Today, 54.